

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Interpelacija poslanca Nabergoja in tovarišev

na ministra za bogočastje in pouk zastran državne obrtne šole, ki se ima osnovati v Trstu.

Primorski uradni list „Osservatore Triestino“ je priobčil 29. dne aprila t. l. poročilo o seji mestnega zbora v Trstu dne 28. aprila t. l., iz katerega se razvidi, da je naučno ministerstvo s telegramom primorskemu namestništvu 20. dne aprila naznanilo, da se bode na obrtni šoli, ki se ima osnovati v Trstu, uvela le italijansčina kot učni jezik in da gre tukaj le za vprašanje, bi li morda ne bilo umestno, ko bi se več učencev slov. narodnosti oglasilo za ustovp v obrtno šolo, da bi se na dotični šoli slovenščina učila kot neobvezan predmet. Razen tega se iz poročil Tržaških listov razvidi, da sta Tržaški mestni zastop in trgovska zbornica zagotovila donesek za ustanovitev obrtne šole pod tem pogojem, če bode poučni jezik na tej šoli izključno italijanski.

Z ozirom na to, da južne kronovine še ne majo nobene državne obrtne šole, da se bode torej s pripomočjo jako znatnih državnih sredstev osnovala državna obrtna šola v Trstu, da bi odpomogla temu nedostatku, in da mora zagradelj biti pristopna kolikor možno velikim krogom prebivalstva na Primorskem in v sosednih slovenskih deželah;

z ozirom na to, da je po statistiki prebivalstva v Trstu in okolici 88.887 Italijanov in 26.263 Slovencev, v vsem Primorju pa 276.603 Italijani, 199.124 Slovenci in 121.732 Hrvatov, ter je iz sosednih dežel pričakovati precejšnjega števila učencev slovenske narodnosti;

nadalje z ozirom na to, da se zlasti mej slovenskim prebivalstvom kaže velika nadarjenost za obrtni in velika potreba obrtnega pouka;

potem z ozirom na to, da bi uvažanje pogoja, nekda stavljenega po Tržaškem mestnem zboru in trgovinski zbornici: „da mora biti na tej državni obrtni šoli italijansčina izključno učni jezik“ — ako vzamemo v poštev navedene razmere prebivalstva, nasprotovale državnim temeljnim zakonom, po katerih — morajo se v deželah, v katerih biva več

narodov, javna učilišča tako uravnati, da... se dajo vsakemu teh narodov potrebna sredstva za izobraževanje v svojem jeziku;

konečno z ozirom na to, da bi poučevanje na obrtni šoli samo v italijansčini na jedne strani bilo škodljivo učnim uspehom ter bi se na druge strani pravica slovenskega prebivalstva do obrtnega pouka na razžaljiv način prezirala, ter bi bili Slovenci še v bodoče, če se vsprejme pogoj mestnega zbora in trgovinske zbornice, izključeni od obrtnega pouka, ter bi bilo proti jasnim državnim koristim, ko bi se poitalijančenje slovenskega prebivalstva trajno pospeševalo z jako znatnimi državnimi troški, vprašajo podpisani

1. Je li zgoraj omenjeno poročilo Tržaškega uradnega lista resnično, in če je resnično,

2. ali hoče gospod naučni minister preklicati dotično naredbo ter državno obrtno šolo, ki se bode osnovala v Trstu, tako urediti, da bode tudi slovenskemu prebivalstvu pristopna.

Na Dunaji 5. maja 1887.

Nabergoj in 52 tovarišev.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 5. maja 1887.

O „osrednjem vodstvu“ ministerstva notranjih zadev se je vršila debata dva dni. Včeraj je tožil dr. Kraus kake krivice se gode „šulvereinu“. Gospodje dobro vedo, da se mu nikaka krivica ne godi, celo čudijo se in se morajo čuditi, da ta vlada, ki ravno sedaj sklepa tesno zvezo z večino, to društvo tako neguje, — vide šulvereinsko šolo v Ljubljani, — katera se sme podpirati, — ali prav za prav vzdržavati iz hranilničnih novcev, — vendar njih tožbe ne prenehajo in če so se že ogasile pri tem odstavku, s katerim so malo v zvezi, koliko prilik še pride v tej debati, da se bodo prijavljale! Treba je kričati, manj poučenega občinstva se to vendar prime in to je smer teh tožeb. — Govorilo se je še o protipostavnem postopanju vlade v obče, kar, češ, da je dokazano po razsodbah državnega in upravnega sodišča, tožilo se je o slabih zdravstvenih in policijskih razmerah, o „misterijoznem“ fondu za razširjenje Dunajskega mesta, o tem, da se na interpelacije ne odgovarja in tudi se je pri-

toževala levica, da se ž njo ne ravna enakopravno. — Na vse to je ministerski predsednik dobro odgovarjal rekoč, da se ne sme in ne more postopanje vlade imenovati nepostavno, če jedno ali drugo imenovanih sodišč izjavi o kakem vladnem činu drugačno misel, da te razsodbe tudi neso zmiraj jednoglasno sklenene in da ta sodišča, kakor tudi vsa druga večkrat izrečejo sodbe, katere so v protislovji s sodbami, ki so jih pri drugi priliki o ravno istem predmetu sklepala. Na zboljšanje zdravstvenih razmer vlada pazi, kolikor je v njenej moči, zaklad za razširjenje Dunajskega mesta se nikakor ne more imenovati misterijozen, ker so njegova pravila znana in očitna in se vsled teh pravil ne more porabljeni za druge namene, naj bi bili še tako dobri. Sedaj se iz njega zida cesarska palača, ki se je imela staviti že pred 15 leti, po Najvišji volji pa kakor zadnja stavba pride na vrsto. — Na interpelacije se ne more tako hitro odgovarjati, kakor žele interpelanti, ker treba je poizvedb, ki so sem ter tja podrobne in obširne. — Vlada stoji na stališči enakopravnosti (vide Štajersko, Koroško, Primorsko, obrtna šola v Trstu! Opom. poroč.) in ne dopušča, da se govori o čeških, o poljskih uradnikih in soldatih, ampak vsi so c. kr. avstrijski uradniki in soldati, se ve da vzeti iz te in druge narodnosti, ki govore ta ali oni slovanski jezik, katerega v svojem poslu potrebujejo. „Železniškega Čeha“, pravi minister, pa nesem zasledil v šematizmu, čeravno sem si prizadeval.

Danes so govorili o tem poglavju generalna govornika dr. Knotz, dr. Trojan in poročevalec Zeithammer. Knotz nema več onih vulkaničnih sil, katere so se javile dosihdob, mož je že vse povedal v parlamentu, pa tudi doma na volilnih in družih shodih. — Kar ni on povedal, razodela je pa njegova garda v silnem pretiravanju. Knotz gode le na jedno struno in ta godba je dolgočasna, njegov predmet je namestnik Praški, omeniti pa je, da po Knotzovih nazorih je Taaffe iznašel Slovence.

Na Dunaji, 6. maja 1887.

Slovenski poslanci podpirani od cele desnice, uložijo danes interpelacijo zaradi obrtne šole v Trstu. Pri posvetovanju te interpelacije v Hohenwartovem klubu javila se je nevolja od vseh strani

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Dvanajsto poglavje.

(Dalje.)

„Nikdar,“ odvrnil je Dudley zopet z glasom, ki je rekal, da njegovi spomini na otročja leta takih neumnostij ne obsegajo.

„Potem si pač ne morete misliti,“ rekla je Mabel, katere navdušenost je njegovo vedenje nekoliko ponižalo, „koliko srečnih ur se jaz spominjam pri pogledu njih ljubkih glav!“

„Tega ne verujem; a kljub temu ljubim cvetlice zaradi mislij, katere izbujajo,“ rekel je Dudley, in pripognivši se, je pobral mignonetovo vejico, katero je bila trenotek poprej imela v roci ter jo nemarno v stran vrgla.

Ko je Mabel to videla, zarudela je, če prav se ta trenotek še ni sramovala svoje ljubezni do regrata, vendar je rada priznala, da je res otročje

in neumno, pa tudi krivično misliti, da odrasteni ljudje morajo jednako čutiti.

Dela umetnosti pa je znal Dudley še hitrejšje soditi, nego je razlagal rastline in cvetke. Najprej je Mabel opozarjal na nekaj slik in kipov, ki so prostorni prehod poleg rastlinjaka lepšali. Po njegovem navodu se je Mabel nekako naučila primerno soditi lepoto in prednosti vsakega umetniškega izdelka; in skoro si je že domišljevala, da lahko razločuje izdelke različnih šol in časov. A bila je še tako nepokvarjena, da je povsodi najprej mislila na predmet, potem še le na to, kako je izvršen; tako se je precej zamislila v starinsko sliko z angeljem, ki veselo naznanilo o skesanem grešniku v nebesa nosi. Serafinska lepota njegovega obraza, radost, ljubezen in sveto zmagoslavje, katera je slika izrazovala, navdihovale so Mabeli svete občutke. Nekaj trenotkov jo je molčé opazovala, potem pa se je obrnila k spremljevalcu s pogledom, ki je nje občudovanje izražoval.

„Malovredna slika!“ opazil je, nalašč ne videč občutkov, katere je bila Mabeli izbudila. „Nikdar je ne morem pogledati, da ne bi se smehljaj neslanemu prepiru, katerega je prouzročila. Vedeti

morate, da čislana moja sestričina,“ — zmanjšal je nalašč svoj glas ter se ozrl, ali je kdo izmej rodbine v bližji, ki bi ga lahko slišal. — je toli ošabna ali pa toli lahkoverna, da to sliko ima za delo kaj starega mojstra. Kdor slike le količkaj pozna, ne more tej misli le za trenotek pritrjevati. Nedvomneno je krivotvorje ali k večjemu patvorina.

Ali patvorina ali krivotvorje, vsakakor je slika imela svojo vrednost, kar so očitno pričali občutki, katere je Mabelinemu srcu izbujala; a imela ni daljše prilike, da bi jo natančneje ogledala. Ko je bil Dudley izrekel, da je serafinov obraz ponarejena sleparija, odpeljal jo je naglo od te slike ponavljavši, da je mazarija, gola sleparska patvorina, ki ni vredna, da se človek le za trenotek pri njej pomudi.

Tako je sodil tudi o dveh kipih, namreč o „Usmiljenju“ in o „Resnici“, ki sta Mabelino pozornost posebno izzivala ter iz raznih ozirov bila najlepša v vsej zbirki. A Dudley ni mogel v prvem ničesar zaslediti razen kaj čudovito zasukanega mezinca, zadnji pa kaže malo neprimerno v dolgoti vrata, — če njegovo oko vidi toliko dobro kot navadno.

nad uredbo ministra, da ima biti na ti šoli učni jezik izključno italijanski, in da bi se imel ustanavljati zavod, kateri se bode obiskaval večinoma od slovenskih mladeničev in na katerem naj bi se učenci raznarodili. — Pomenljivo je, da je minister Gautsch na zahtevanje oholega mestnega zastopa Tržaškega telegrafično ugodil diktatu tega zastopa.

V današnji večerni seji obravnavale so se spremembe, katere je gosposka zbornica sklenila pri carinskem tarifu. Ne bodem se spuščal v nadrobno razlaganje spremenjenih tarifnih pozicij, — premalo bi to zanimalo čitatelje „Slov. Naroda“. Naj povem le na kratko tolko, da spremembe same na sebi neso nič kaj ugajale tudi desničarjem ne. Da se je za tako zvani „türkischroth“ nižja carina določila, nego jo je bila 21. junija l. l. sklenila naša zbornica, ter na ta način oškodovala dotična barvarska obrtnija v Predarelskem, koncesija je ogerski državi polovici, katera potrebuje mnogo jednakega blaga ter ga seveda rajše bolj po ceni kupuje. To stališče zagovarjal je nemški poslanec Hallwich, a našel je jako spretnega nasprotnika v trgovinskem ministru, ki ga je prav srečno pobijal. Glavni argument, kateri je tudi najbolj uplival na večino, je ta, da ako se sprejme Hallwichov nasvet ter zavrže prememba, storjena po gospodski zbornici, zavrže se ob enem ves carinski tarif, po katerem zdihuje vsa obrtnija, hrepeneča po stalnih carinskih razmerah. In vrhu tega odločila se je zbornica, vsprejeti nasvetovane spremembe.

Istina je, da jej je tudi vlada, kolikor je bilo v njenih močeh, olajšala ta posel. Trgovinski minister Bacquehem je sploh simpatična oseba, priljubljena pri vseh strankah, ob enem pa odličen govornik, kakor jih ne sedi mnogo na ministerskih klopih. Če kaj obljudi, radi mu verjamejo poslanci. Tako je pomisleke, katere je vzbudila nasvetovana sprememba o carini na žaklje popolnem razpršil. Zagotavljal je, da se bodo vreče, doma narejene ali nacionalizovane, če se po izstopu čez mejo zopet pošljejo nazaj, zmatrala kot „retour Ware“ ter kot tako ne bodo obdačene z nobeno carino. Ta obljudba je potolažila marsikateri utemeljen pomislek, in tako se je votiral ves carinski tarif. V veljavo stopi že s 1. junijem t. l., — s tem sklepom večrajšnje seje dognana je tretja predloga o tako zvani „ogerski nagodbi“, ob enem pa se je položil temelj važnim trgovinskopolitičnim obravnavam, katere se bodo morala pričeti o trgovinskih pogodbah z Italijo in z nemškim cesarstvom.

V ponedeljek utegne na razpravo priti centralno vodstvo naučnega ministerstva. Prvi govori Weitlof in za njim precej Šuklje, — ta dvoboj bode zanimiv, če pomislimo, da Weitlof zastopa „šulverein“, in da imamo mi Slovenci negromadenih pritožb o šolstvu, katerim bode Šuklje primerno obliko dajal.

V zadevi okrajnih učiteljskih zborov.

(Z Dolenjskega.)

(Konec.)

Vprašam gospode tovariše „Ni li res tako?“ Od vseh strani prostranih šolskih okrajev se zbero učitelji (učiteljice) jedenkrat v letu, da bi razgovarjali se o važnih zadevah svojega stanu, svoje

Nikdo pa bi mu ne bil mogel oporekati, kako natančno je popisoval in razlagal nedosežno dovršenost, katero je slika „Nizozemska kuhinja“, delo glasovitega umetnika, kazala; nikdo bi mu ne bil odrekal prave sodbe, s katero je izvenredno lehkost in gibčnost članov priljubljenega mu bronastega Merkurja poudarjal. Da se umetnost v resnici uživa, zdelo se je Dudleyu neobhodno potrebno, da se podrobno razume in opazuje. Kar nič ni mogel razumeti nje najbolj vzvišene moči, s katero lahko na ljudi upliva. Misli je, da umetnost le na prosvetljene in plemenite izvoljence upliva, nikakor pa ne na ljudstvo; in vendar je umetnosti glavni namen, da množico poblažuje in povzdiguje.

Pogovor je prav po prirodni poti prihajal od umetnosti na umetnike. Ker je Dudley dobro poznal mnogo oseb tega poklica, vedel je o delih, o bojih, o zmagah in porazih tvornega duha (genija) marsikaj posebnega in zanimivega povedati.

Bila sta sedaj prav na mestu, kjer je družba, večinoma po prehodu se sprehajaje, polagoma mimo njih očij hodila. Zato je Dudley v stran pustil odmišljene predmete ter jej nekaj časa pripovedoval

naloge. Celoletne izkušnje posameznih naj bi se strnile v jeden zaključek, iz njih izvedla se obče veljavna pravila; mlajši naj bi se okoristili o večletnej izkušnji starejših, ti pa naužili se mladostnega duha mlajših. Velika naloga — a meni se, da jej je zadoščeno v dveh, treh urah! Ne rad — vendar resnici na ljubo moram reči, da priznava večina tovarišev, da nima od okrajnih učiteljskih zborov drugega dobička, nego da se snidejo s svojimi tovariši na javne stroške v veseli razgovor za nekoliko ur pri skupnem obedu. Glavna stvar — zbor — potisnen je v ozadje.

Kaj pa je uzrok tem žalostnim razmeram in neuspehom?

Kar se opravlja mehanično brez zanimanja, pa zahteva velike pozornosti — to nema nikake vrednosti. Čitaj ali poslušaj najlepši govor, ako se ne zanimaš za predmet, ne bo se te prijelo. Napačno bi trdil, ko bi dejal, da se gospodje tovariši ne zanimajo za stvari, kakršne se obravnavajo v okrajnih učiteljskih zborih. Pač pa večini manjka zanimanja za zborovanje samo — ker vedo dobro, da se zaradi njihove današnje osnove ž njimi duševno okoristiti ne morejo. Naj Ti kdo hitro čita dve, tri ure najzanimiveje razpravo, koliko bodeš vedel o nje vsebini, ko bode oni končal? Koliko drugi dan? Koliko čez teden? Nič. V najugodnejšem slučaju utisnejo se Ti v spomin posamezni stavki, ki pa nimajo vrednosti za Te, ker jim manjka notranje zveze. Več si bodeš zapomnil, ako sam čitaš, kajti potem lahko manj umljive odstavke po večkrat prebereš, in ne bereš dalje, dokler prejšnjega ne razumiš. Še bolje je, bodisi da bereš ti komu drugemu, ali pa narobe, da pa se potem o manj umljivih stvarkih razgovarjata: česar ti ne veš — ve morebiti on — česar on ne ve, veš pa ti. O razpravah pri učiteljskih zborih bi se lahko vsak okoristil, ko bi se potem o njih razgovarjalo. Kako dobro bi bilo to! Koliko manj bi se besedičilo, koliko manj praznih fraz kovalo, koliko bolje bi bile razprave, koliko vestneje bi se govorniki pripravljali, ko bi vsak vedel, da pridejo njegove trditve na redko rešeto, da bodo odletele vse pleve — in da, če kaj jedrnatega ne pove, mu nazadnje nič jedra ostalo ne bo — bode osmešen!

Zakaj pa se le redko, redko kedaj razgovarja o kakej razpravi? To je lahko umevno, že prej sem nekoliko omenil. Prvič je težko govoriti stvarno in temeljito o važnej zadevi kar po kratkem pomisleku brez poprejšnjega pripravljanja. Naj je kdo o kakej stvari še tako dobro poučen, da celo strokovnjak, pa naj začne kar brez pripravljanja o njej govoriti, če ni govornik, zamotala se mu bo nit govora, da sam ne bo vedel, kje je pričel, in kje naj neha. Drugič pa in še težavneje je zavračati trditve predgovornikov, ako le-ta dolgo govori. V začetku ali sredi govora zapaziš nekaj napačnega ali neresničnega. Čakati moraš, da oni konča prej, nego ga smeš zavriniti, mej tem pa zmeša te lahko tako, da do cela pozabiš, kaj si hotel reči, ali vsaj mej njegovim govorom ne moreš misliti, kako bi ga zavrnil. To so navadni uzroki, da so govori in razprave brezkoristne — ker neso obravnavane.

Po večkratnem udeleženi pri zborih — uvidel je marsikateri — da mu je nemogoče kak razgovor pričeti — in naposled opustil vsak poskus — pri tem pa zgubil veselje in zanimanje za zbo-

o raznih oseb, o njih posebnih značajih o rodovinskih dogodibah, ali pa o njih zaslugah za državo.

Mabel ga je pazno poslušala in časih celo z veseljem; nazadnje pa se je ozirala prav tja na konec prehoda. Dudley se je tudi ozrl na isto stran ter je precej zapazil predmet, ki je toli močno nje pozornost izbujal. Starikasta gosa s ponosnim krepkim vojščakom je bila ustopila prav na zadnjem konci prehoda ter se je polagoma približavala mestu, kjer sta stala. Bila je dokaj večja nego so navadno ženske, bila je visocega imenitnega stasa in nje mirno in radostno častljivo vedenje je precej izbujalo največje spoštovanje. Kar nič odurnega ni imelo nje mило in dobrotljivo obličje, katero so prebele čipke ob nje vdovski čepic, obsenčevale; v mladosti je morala biti izvenredna lepa. Tudi čas jej ni mogel oropati vse osobne mičnosti če prav je blizu sedemdeset let štela. Nje polt je bila še zmeraj lepa, nje oko svetlo in nje srebrni lasje, na čelu razdeljeni, so se izpod čepice muzali v krasnih kodrih, ki so obeh licih viseli. Tudi nje hoja je bila krepka, skoro prožna in nje roka se je lahko držala roke brhkega častnika. (Dalje prih.)

rovanje. — Pa še nekaj je. Dolgoletna navada, k vsemu molčati ali „dobro“ klicati se je tako udomačila, da je nekaterim postava postala. Pripeti se, da tovariša, hotečega kaj dostaviti besedam predgovornikom ali jih popraviti, njegov sosed potegne za suknjo rekoč: „Vsaj molči, da ne bo dolgo trajalo“. In kar korektor mnogokrat doseže, je le smešenje njega — to pa za kazen, ker „čas trati.“ Tako postopanje ni pravo in je že marsikoga odvrnilo, da ni povedal s kratkim besedami več jedrnatega, nego sporočevalca s celo dolgo razpravo. Res je, da so nekateri malo preveč zgovorni in radi preveč govorijo — pa teh je malo in predsednik jih lahko takoj v prave meje zavrne s klicem: „Ad rem!“

Da se stvar zboljša, potrebno bi bilo dvoje. Prvič omogočiti udeležencem pripravljenim poseči v razgovor in drugič s tem oživiti zanimanje za zborovanje. To bi se doseglo tako le: Stalni odbor naj določene predmete razpravam dotičnim sporočevalcem naznani vsaj 2 meseca pred zborovanjem, ter jim dovoli za izdelovanje mesec časa. Spisane razprave naj bi se poslale stalnemu odboru ali okr. šolskemu svetu. Le-ta naj bi jih neizpremenjene kot prepise avtografično pomnožil — ter vsaj 14 dni pred zborovanjem vsakemu učitelju (učiteljici) po jeden izvod poslal. Tako naj bi bilo tudi s samostalnim predlogi. Dasiiravno je določen za prijavljanje samostalnih predlogov obrok treh dni — vendar ne dvomim, da bi bilo mogoče to predručati. Vsak udeleženec bi torej prišel v zbornico že naprej vedel, kaj bode govoril sporočevalec, kaj je njemu govoriti — lahko bi pričel in nadaljeval vsak razgovor. Svoje opazke bi si bil že poprej doma zapisal, in kar bi pri zborovanju še drugi dodali, tudi to bi si zabeležil. Domov prišel bi se prvič dobro spominjal, kaj je bilo govorjeno in si to tudi zapomnil, drugič pa bi že tako imel vso razpravo in razgovor o njej spisan.

Koliko živahnejši in zanimivejši bi postali naši zbori! Res, da bi trajali nekoliko dalje, pa bi nam bili s tem koristnejši. Izginila bi malomarnost poslušalcev in sporočevalcev; prvi bi se pač zanimali za tek zborovanja, ker bi duha govornikovega precej spoznali, že doma prečitavši njegov govor, slednji pa bi se vestneje pripravljali, dobro vedoč, da bode vsak njihove besede dobro prerešetal in napake javno grajal. Odpravljeno bi bilo prazno besedičenje govornikov, kajti komur je to navada, ne bi si več upal z lepo obliko pokrivati slabega jedra, prodajati v lepem zavitku slabo robo. Govorilo bi se več, pa bolj stvarno.

Čas je, da se še letos vse to izvrši, kar sem nasvetoval. Gospode tovariše prosim, da se o tem tudi javno izrazijo. Odločujoče gospode pa prosim: Pomagajte dobri stvari do veljave, v tem slučaju je delo in so stroški majhni. —an—

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. maja.

Nekateri listi menijo, dn se bodo v kratkem izvršile nekatere premembe v **ministerstvu**. Govori se, da bode baron Pražak imenovan definitivnim pravosodnim ministrom, Matuš pa češkim deželnim ministrom. Dr. Riegro bodo pa poklicali v gospodsko zbornico.

Vnanje države.

Povodom odlikovanja ministra Kalnoky-ja prišla je „Correspondance Hongroise“, ki ima zveze z ogersko vlado, pomenjiv članek o odnosjih mej **Avstrijo, Nemčijo in Rusijo**. Zbližanje mej Italijo in Avstrijo je napravilo najboljši utis na Ogorskem, zlasti pomirilo opozicijo, ki Kalnoky-ju ni nič zaupala. Ogrji so prepričani, da je tripelaljanca zadostno jamstvo, da Avstrija ne bode tirala pustolovne politike v orijentu in zlasti se ne bode prizadevala z Rusijo sporazumeti o razdelitvi orijenta. Avstrija tedaj ne misli nadaljevati okupacijske politike. Grof Kalnoky postal je na Ogorskem priljubljen, in njegovo odlikovanje vzbudilo je radost. Kakor se generalu ne da odlikovanja pred vojno, ravno tako se tudi ministru ne daje zlatega runa, dokler se še dvomi, če bode njega politika uspešna. Sedaj je gotovo, da je naša orijentalna politika bila uspešna ter se bode ohranil mir. Avstrija se ni odrekla nobenej točki svojega programa, o katerem sta se sporazumela Kalnoky in Tisza. Sedaj pa mora naša država skušati, da se približa Rusiji. Rusija in Avstrija imata skupni interes, da zabra-nita vojno mej Nemčijo in Francijo. Če je Bismarcku r-s kaj na tem ležeče, da se ohrani mir, bode avstroogersko sporazumljenje pozdravil z ve-

Dalje v prilogi.

seljem Avstro-nemška zveza se ne naslanja na čustva ampak na razum. Avstrija bode ostala tej alijanci verna, dokler bode ugajala njenim koristim. Pri sklepanji alijanc se bode Avstrija ozirala na lastne koristi in svojo veljavo kot velevlavst. Zate gadelj pa tudi ne bode slusala onih nemških listov, ki bi jo radi sprli z Rusijo.

Iz Varšave se piše „Reformi“, da Rusija na Poljskem jako hiti z vojnimi pripravami. V Lublinske guberniji prav na gališkej meji zbrali so Rusi mnogo vojakov. V Kielcach hitro grade magazine in nedavno se je ukazalo, da se vsi vojaki Moskovskega vojaškega okraja premeste v kraje o železnici Lublin-Kielce. Dopisnik nadalje pripoveduje, da mu je nek častnik ruskega generalnega štaba pravil, da bode bojišče gotovo na Poljskem, ko bi kaka država Rusijo napala. Trdnjave na Poljskem pa bodo zadržale sovražnika in decimovale njegove sile. Dogodki v orijentu poučili so Rusijo, da vsakako mora Avstriji iztrgati hegemonijo nad slovanskimi narodi. Da temu poročilu ni dosti verjeti, vemo, kar prihaja iz motnega poljskega vira. „Tempsov“ Peterburški dopisnik razgovarjal se je z visokim ruskim častnikom, ki se je izrazil, da so se Rusi odprle oči od 1870. leta sem. Rusija dobila je prepise zapisnika višjega vojnega sveta 1871. leta, kateremu je predsedoval general pl. Blumenthal o vojnem načrtu proti Rusiji. Tem zapisnikom pridejani so zemljevidi, na katerih so navedene čete, vojne in trgovske ladije, ki bi se udeležile boja. Nemčija je tedaj nameravala prilastiti si deželo na levem bregu Visle. Porabiti je hotela slabost Francije proti Rusiji. Sedaj je jasno, kaj bi Nemci storili, ko bi bila Francija še enkrat premagana. Nobena še tako umna kombinacija ne more odpraviti upliva, katerega so prouzročili dotični zapisniki. Car se popolnem strinja s Katkovom, da se mora Rusija potegniti za Francoze, ko bi prišlo do nemško francoske vojne.

Kakor se poroča „Standardu“ iz Peterburga, bodo bolgarski regentje v kratkem odstopili, ker je dežela v velikih finančnih zadregah, denarja pa ni nikjer dobiti na posodo.

Srbska vlada bode nekda v Berlinu dobila denarja na posodo, da plača julijske kupone in jej tedaj še sedaj ne bode treba prodati državnih gozdov. Sicer bode pa vladi z novim posojilom pomagano le za dva ali tri mesece, potem bode pa zopet v prejšnjih finančnih zadregah.

Poboji mej srbskimi mejnimi stražniki in arnavtskimi roparji na srbsko-turškej meji ne bodo imeli nikakih posledic. Srbska vlada se je bila zaradi tega pritožila v Carigradu in Turčija jej je obljubila, da se pomnože straže na meji, da ne bodo mogli roparji več čez mejo in s tem je vsa stvar poravnana.

V Albaniji se nekaj giblje. Nedavno so Miriditi napali batalijon turških vojakov, ki so bili na potu v Sadrimo. Boj sicer ni bil posebno hud, kajti vojaki zgubili so le dva mrtva in nekaj ranjenih, vsekako bode pa vlada morala biti jako previdna, kajti v kratkem se lahko razširi ustanek mej kristijanskim prebivalstvom po celem Albaniji.

Angleški listi mislijo, da „Nordd. Allg. Zeitung“ samo zategadelj razkriva, predzgodovino bosanske okupacije, da bi dokazala turškemu sultanu, da so Rusi vedno pripravljeni sklepati tajne pogodbe na račun Turčije. Če se bode posrečilo ruskim nasprotnikom sedaj vzbuditi še večje nezaupanje proti Rusiji s tem, bomo kmalu videli. Sicer so pa v Carigradu že jako nezaupljivi proti vsem velevlavstam.

Rumunski kralj je prišel v Jassy k blagoslovljenju metropolitanske cerkve in bil kaj nadušen vsprejet vpolit manifestu opozicije. Mnogo naroda se je bilo zbralo na kolodvoru in po mestnih ulicah.

V angleškeji zgornji zbornici izjavil se je državni tajnik za Indijo, Cross, da poročilom iz Afganistana ni dosti verjeti, ker nimajo avtentične podlage. O nemirih v Khyberskeji soteski vlada ni dobila še nobenih poročil. Lord Dufferin na dotično vprašanje ni dobil nobenega odgovora.

Domače stvari.

—(Naučni minister pl. Gautsch) pride prihodnji teden v Ljubljano ogledat si tukajšnje srednje šole. Tako vsaj čitamo v nemških listih. Morebiti ta pohod ne bode brez koristnih nasledkov, zlasti ako bode gospod minister poprej čital dopis iz Ljubljane v včerajšnji „Politik“, v katerem dopisu so gg. profesorji Linhart, Binder in Nedved tako dobro popisani, da bode minister pl. Gautsch gotovo radveden na lici mesta prepričati se o razmerah.

—(Iz Prage v Ljubljano) namenjeni vlak je lani zaradi kolere izostal. Letos pa se nam je dragih čeških gostov nadejati v avgustu. Obiskali bodo najprej Bled, potem Ljubljano, Postojino in Trst. Da se bodo severni naši bratje dostojno vsprejeli in da jim bode bivače na slovenskih tleh kolikor možno prijetno, sešel in sestavil se bode prihodnji četrtek dne 12. t. m. odbor 30 članov, da bode vse potrebno ukrenil in priredil za one ra-

dostne dni, ko bodo gostje od Veltave in Labe mej nami.

—(Prva Ljubljanska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) ima svoj občni zbor dne 14. maja t. l. ob 7. uri zvečer v čitalnični dvorani s sledečim programom: 1. nagovor načelnika; 2. poročilo tajnika in blagajnika; 3. volitev načelnštva in revizorjev; 4. posamezni nasveti.

—(Dramatično društvo) priredi dne 15. maja slovensko predstavo v Kranji v prostori narodne čitalnice, dne 22. t. m. pa v Škofji Loki, tudi v čitalnici. Obakrat predstavljale se bodo: Veseloigra „Popolna žena“, komična slika „Ponesrečena glavna skušnja“ in igrokaz „Gringoire“. Po predstavah bode ples.

—(Prostovoljna požarna bramba Ljubljanska) praznovala bode jutri god svojega patrona sv. Florijana o 10. uri dopoldne v sv. Florijana cerkvi. Več požarnih bramb iz okolice napovedalo je svojo udeležbo. Domžalska godba spremljala bode ognjegasce, popoldne pa svirala na strelišči.

—(Vreme.) Težko pričakovani dež okrepčal je danes polja in travnike ter ohladil vzduh. Popoldne je bilo jako krasno vreme.

—(Iz Ilirske Bistrice) 7. maja: Veselica, ki se je bila priredila v prid Erjavčevemu spomeniku, je bila obiskana, kakor dopušča mali prostor tukajšnje čitalnice. Obe igri ponesli sta se dokaj dobro, posebno pa je vzbujala pozornost pri prvi gospodičina Rlica Razpet, ki naj bi bila v izgled diletantom glediščnim. Ker omenjena gospodična do rečene predstave ni še bila na odru, reči se mora, da nas je res presenetila. Čast jej torej vsa! Čistega dohodka za spomenik je 15 gl.

Tiha opazovalca.

—(Vinska razstava v Dornbergu) bila je dne 1. maja in c. kr. kmetijsko društvo Gorislo poslalo je v ta namen posebno razsojevalno komisijo v Dornberg. Udje tej komisiji so bili gg: dr. vitez Hentschl, pl. Gironeoli, vodja E. Kramer, tajnik G. Velicogna, oskrbnik Rubbia in vinotičar Culot in Kerševan. Kakor čitamo v vrlo uradovanem „Gospodarskem Listu“, je komisija soglasno izrekla, da „Dornberško vinarsko društvo“ dosedaj tako izvrstnega vina še ni razstavilo, kot letos Sploh je društvo pokazalo, da vrlo napreduje in da je vsak krajcar, ki ga je dobilo društvo od države v podporo, pal na zelo rodovitna tla Razstavljenih je bilo na 60 raznih vrst vina, obdarjenih pa 13 in prijeli so: Darilo prve vrste: 1. Andrej Kavčič za belo novo vino (Tramince). 2. Janez Bizjak za staro belo vino. 3. Andrej Bandelj za črno novo vino. 4. Anton Vodopivec za belo novo vino. Darilo druge vrste: 1. Josip Mrevle za belo in črno novo vino. 2. Ignacij Križman za belo novo vino. 3. Josip Kodelja za belo novo vino. 4. Andrej Mrevle za belo novo vino. 5. Fran Berce za nemški rizling. Darilo tretje vrste: 2. Janez Bizjak za črno novo vino. 2. Josip Mrevle za belo staro in novo vino.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 7. maja. Iz Prešova (Eperies) naznanja se velik požar. Več sto hiš in večina javnih poslopij uničenih, veliko otrok zgorelo. V Nagykaroly tudi velik požar najlepši del mesta uničil, dvesto hiš pogorelo. Grofa Karolyi-ja grad le z največjim naporom rešen, krasno stranska poslopja in cvetličnjaki izgubljeni.

London 7. maja. Dolenja zbornica od klonila s 317 proti 233 glasom Gladstona predlog, da se v zadevi „Times“ proti Dillonu izvoli iz zbornice odbor, ki bi imel preiskavati obtožbo v „Times“. Vsprjel se je pa predlog vlade, da se uložijo tožba zaradi obrekovanja in da se vsa zadeva pred sodiščem reši.

Budimpešta 6. maja. Skoro polovica mesta Prešova (Eperies) danes pogorelo. Več sto hiš, mej njimi mnogo javnih poslopij, popolnem uničenih. Doslej našli dve sežgani otročji trupli. Požar še ni udušen.

Pariz 6. maja. „Paris Journal“ javlja, da se je mej Francosko in drugimi vlastmi sklenila defenzivna pogodba, Francija bi torej v slučaju vojne, ne bila več sama. Noben drug list nema te vesti.

Pariz 6. maja. „Temps“ je nekda poizvedel, da se bota angleška in francoska vlada

skoro sporazumeli, da se v Egiptu tlaka odpravi.

Prošnja

za pripomočke, da bi se dozidalo Marijanišče.

Težko pričakuje kmetovalec ljube spomladi, ko zamore začeti svoje delo na polji. Še teže pričakuje jeseni, da bi mogel spraviti domu hišne pridelke. Kolika je njegova žalost, kadar ga nevihte zavirajo in mudijo pri delu!

Težko je pričakovala družba sv. Vincencija v Ljubljani ugodnega trenutka, da bi mogla začeti zidati tako potrebno deško sirotišče. Zidala je leta 1881 in 1882, zidala z velikimi žrtvami, a sredi dela, ko sta bili dovršeni dve tretjini, bilo je treba nehati, zmanjkalo je pripomočkov in dolg se je kopičil.

Za prvo silo je to zadostovalo. Vincencijeva družba, mati revežev in sirot, bila si je svesta, da je storila, kar je le mogla. Sirote so dobile primerno domovje, veselile so se lahko v svoji hiši, ki je bila izročena Mariji v varstvo, in predlanskem dobile so sirote tudi lično in zalo kapelo, da zamorejo moliti v veselji Boga in poveljevat svojo nebesko mater Marijo. To božjo hišico, to Marijino svetišče zidala je dobrodelnost vrlih Kranjcev. Bog jim tisočkrat plačaj!

Pa začeto delo še ni dovršeno. Dobra tretjina mora se še dozidati, da bode hiša po načrtu cela. In ne samo to teži družbo Vincencijevo. Sedanji prostori so premajhni za sedanje razmere, akoravno družba sedaj le v najnujnih potrebah pomaga. Kaj pa naj stori s toliko potrebnimi prostori, kako naj ustreže tako milim prošnjam od vseh strani, kam naj dene otročiče, ki silijo v sirotišče?

Vincencijeva družba je poslušala torej le glas nujne potrebe, ko je sklenila zaupajoča v božjo pomoč dozidati hišo in tako izvršiti začeto delo. Previdnost božja sama spodbudila jo je, ko je družbi naklonila pomoč za tretjino stroškov, ki bodo skupno znašali 27.000 gl.

In kar še manjka? Kam naj se obrača drugam, kakor do dobrotnih src Kranjcev in drugih prijateljev siromaške mladine naše? Saj kranjskim sirotam namenjeno je Marijanišče in hiša je tudi gotovo kranjski deželi v čast in tolažbo.

Družba sv. Vincencija v Ljubljani torej goreče in zaupno prosi, da bi blagi dobrotniki pomagali jej z doneski, kakoršnimi koli. Dan na dan bodo vzdigoval se molitve srčne hvaležnosti v Marijini kapeli iz src dobrih otrok pred Božji prestol za blage dobrotnike. Daritev sv. maše v tej kapeli bode združevala dobrotnike pred Božjim Jagnjetom.

Prečast. gospode župnike prosimo srčno, da bi prevzemali in podpisane predstojništvu pošiljali darove onih dobrotnikov, ki ne pošljejo naravnost.

Darovi bodo zapisani v bukvah življenja. Družba bode darovalce objavila v svojem letnem poročilu.

Zi družbo prevzema darove predstojništvo, vodstvo Marijanišča in uredništvo „Zgoduje Danice“ v Ljubljani.

Predstojništvo Vincencijeve družbe.

Prošnja.

Uradnika udova J. S., ki ima 5 nedoraslih otrok, a nikakega dohodka, obrača se do milosrdnih dobrotnikov, da bi jej pomagali v veliki bedi. Vdova J. S. stanuje na Poljanski cesti št. 33.

Razširjeno zdravilo. Množeca se naročila na Moll-ovo „Francosko žganje“ dokazujejo o uspešnej uporabi tega sredstva proti protinu, trganju in vsem boleznim vsled prehlada. Steklenica 80 kr. Po poštnem povzetju ga na pošla vsak d. n. A. Moll, lekarnar, c. kr. dvoraj z. loziki, na Guaji, Tuchauben 9. Po lekarnah in specerij-skih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ovo izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (19—3)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—29)

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Umrti so v Ljubljani:

6. maja: Fran Velhar, mizarjev sta, 13 mes., Vožarski pot št. 3, za vnetjem pluć — Anton Maholue dular, 20 let, Hrenove ulice št. 15, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. maja	7. zjutraj	734.19 mm.	19.4 C	sl. jz.	d. jas.	00 mm.
	2. pop.	735.88 mm.	20.6 C	z. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	736.96 mm.	16.2 C	z. jz.	obl.	

Srednja temperatura 18.7°, za 5.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. maja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	80-80	80-95
Srebrna renta	81-90	82-25
Zlata renta	111-85	111-90
5% marena renta	56-75	56-80
Akcije narodne banke	876—	874—
Kreditne akcije	278-80	278-50
London	127—	126-95
Srebro	—	—
Napol.	10-04 1/2	10-05
C kr. cekini	5-98	5-98
Nemške marke	62-30	62-27 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	128 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	100	20
Ogerska papirna renta 5%	87	40
5% štajerske zemljišč. edvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obh. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gld.	175
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	102
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	232	40

Zahvala.

Gospod dr. Ludovik Vasič, okrajni zdravnik v Trebnjem, bil je pri zavarovalnem društvu za življenje

The Gresham v Londonu

zavarovan za slučaj smrti.

Gospod GUIDO ZESCHKO, generalni zastopnik tega zavoda v Ljubljani, izplačal je precejšnjo vsoto najceneje, ne da bi bil kaj odtegnil, tedaj ne morem opustiti, da ne bi se javno zahvalila in zavoda vsacemu najiskrenejše ne priporočala.

V Rudolfovem dne 22. aprila 1887.

(344)

Marija Vasič.

Vajene šivilje za obleko

se vsprejmejo v trajno delo.

Kaj več se izve: na Fran Josipovi cesti št. 5, prtilično. (341-1)

V najem se dá

kovačnica s kladivom,

blizu železnice, nekaj zemlje, močni pad vode, trije ognji, vsa orodja, stoji na lepem kraju in ni blizu nobene konkurence. — Več se zve pri gospodu Ivanu Plaser-j, posestniku, Radeče, Zidani most, Dolenjsko.

Slavnim požarnim stražam!

Ravnokar je izšel in ima na prodaj izdajatelj gospod Ignacij Merher,

načelnik prostovoljne požarne straže v Dolenji vasi pri Ribnici,

Vadbeni pravilnik

za slovenske prostovoljne požarne brambe.

Knjiga ima 64 strani ml. 8° in 3 podobe; obsega pa 1. Uvod. — 2. Kako se morajo ognjegasci vaditi; I. redne vaje, II. vaje z orodjem. — 3. Vaje z brzagalicami. — 4. Kakšna naj bo shramba za gasilne priprave. — 5. Znamke (Signale). — 6. Službeni red. — 7. Potrebne tiskovine. — 8. Postava od 15. septembra 1881 o požarni policiji in o gasilnih stražah. — 9. Podobe. (338-2)

Cena knjigi je 70 kr.

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme dobro in jak. priljubljena avstrijska družba. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70-28)

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO

pri c. kr. konc. Anchor Line, Dunaj, L., Kolowratring 4.

M. NEUMANN

v Ljubljani, Slonove ulice,

priporoča svojo veliko zalogo (207-9)

Nouveautés

dežnih plaščev za dame in dekleta, mantel-lets in Jaquets po nizki ceni.

Dne 17. maja t. l. ob 9. uri zjutraj se bo prodajalo v Trebnjem po čez nekaj v konkurzno maso Karla Kalingerja spadajočega

raznega manufakturnega tržnega blaga in jeden čeber masla.

Gospodje kupci naj blagovolijo se navedenega dne v krčmi gosp. Rozmana v Trebnjem sniti. Inventura se lahko v pisarni podpisanega pogleda.

V Novem mestu 5. maja 1887.

Dr. Karl Slanc, oskrbnik konkurzne mase Kalingerjeve. (346)

Nepremočljive plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI, speditérji c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (554-42)

Podpisani daje dozdaj v Idriji dobro znano

gostilno „Pri zvezdi“ z lepim vrtičem

zraven hiše, katera leži na Glavnem trgu blizu farne cerkve,

takoj v najem.

Natančneje ponudbe in pogodbe naj se pri podpisnem posestniku v Idriji skrajno do 20. t. m. pismeno ali pa tudi ustno uleže in poizvedo.

V Idriji, dne 5. maja 1887.

(335-1)

Martin Dežela, posestnik.

Harmonike in phisharmonike na prodaj.

Fran Baitz, urar v Ljubljani,

naznanja slavnemu občinstvu, da se je preselil z R mske ceste na

sv. Jakoba trg št. 6,

ter se priporoča za popravilo vsakovrstnih novih in starih ur na stojalih, igrajočih na piske ali na kak drug način. Popravilja vse godbene instrumente in aristone, izdeluje phisharmonike in ima je lno narejeno za prodaj z dvojnimi privitimi jezički iz medeninske (mesingaste) pločevine, jako lepo donečo in izdeluje phisharmonike z večjimi spremeni, od 3 do 16, s sedmimi spremeni na najnovejši ameriški način narejena stane 170 gld. in sicer s sledečimi spremeni: — baurdon, — forte, — cor-anglais, — expression, — flöte, — forte, — clarinete, ki zadostuje za majhne cerkve — Izdeluje harmonike, ki imajo od 3 do 6 vrst, jedno na 3 vrste ima narejeno, jako donečo in jedno gronatiš s 3 spremeni, 4 dvojno pojó; jeden basvioloncello s 4 strunami in maslinami, ki ima jako prijeten glas in jedno prav dobro violino ima tudi lajno (Werkel), ki se lahko nosi, s spremenom cileist-kopel à flaute. Igra tri prav lepe norme, polke, mazurke in čardaš. (318-2)

C. kr.
najvišje priznanje
Kopališče

GLEICHENBERG

na Štajerskem. (326-2)

Postaji Feldbach ogerske zapadne železnice in Purkla južne železnice.

Začetek sesije 1. maja.

Alkalično-murijatične in železne-kislone, inhalacije smrečevja in razpršene vročevne slanice, (tudi kabine za posamičnike), pnevmatična izba s prostorom za deset oseb, veliki respiracijski aparat, šumeča ogljeno-kisla kopelišča, jeklene, studenčane in kopeli smrekovih bocek, mrzla kopanja in hidropatična zdravila, kozje mleko, gorko kравje mleko v posebno zgrajenej zdravilnici z mlekom. Podnebje: stanovito in zmerno vlažno tople. Višočina nad morjem: 300 metrov. Stanovanja, mineralne vode in vozovi baročajo se pri vodstvu Gleichensberških kopeli.

Zobozdravnika Paichel-a ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., skatejci zobnega praška 60 kr. (238-9)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši L. nadstropje, pri lekarji Svobodi in trgovci Karinger-j.

Proti vratobolju, kataru, kašlju, zlasti pri otrocih, proti boleznim žolceda in mehurja, ravno tako kot najfinejša namizna voda, se jako priporoča

koroški rimski vrelec.

Prodaja na debelo in drobno (229-5)

M. E. Supan, Ljubljana, Dunajska cesta.

Št. 7924.

(347-1)

Razglas.

Ker sta bila dva tukajšnja konja dalje časa hudo smrkava in je mogoče, da so tudi drugi konji od njih nalezli to nevarno bolezen, naroča se vsem lastnikom konj, da nemudoma objavijo mestnemu magistratu, če pri katerem konji opazijo kako sumno znamenje. Ta bolezen, katera je včasih dolgo skrita, prikazuje se s tem, da se živali začne cediti iz nosnice ali da jej zateko podčeljustne zleze, ali da se v nosnicah spuščajo mali trdi mazulji.

Sumno je tudi, če konj jame težko sopsti, za molko pokashjevati in hujšati.

Kdor gosposki ne oznani o pravem času, da mu je živina zbolela za sumno ali očitno nalezljivo boleznijo, tega je po postavi z 29. dne februarja 1880 št. 35 drž. zak. kaznovati z zaporom do 2 mesece v ali globo do 300 gld.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 6. maja 1887.

Ernest Petrič,

orglarski mojster,
sv. Petra nasip št. 65,

se priporoča precastiti gospodom župnikom, ozioroma cerkvenim predstojništvom za zgradbo novih

orgelj.

ter prevzame tudi vsako popravilo starih; isto tako izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela, o poročstvu niške cene in poštene postrežbe (343-1)

Nikakih zobnih bolečin več,

če se rabi svetovnoslavna in pristna o. kr. dvor. zobozdravnika

DR. POPP Anatherin-ustna voda

Boljša kako vsaka druga zobna voda kot praeservativno sredstvo proti vsem bolečinam zob in ust. Preskušena voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod. — Velika steklenica po gl. 1.40, srednja po gl. 1 in mala po 50 kr.

Uspeh je zjamčen, če se točno tako rabi, kakor je predpisano.

V zvezi z ustno vodo in

dr. POPP-a

zobnim praškom in zobno pasto

dobé se

vedno zdravi in lepi zobje,

kar je za ohranjenje zdravega žolceda velike važnosti.

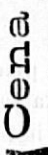
Dr. Poppa zobna plomba

je najboljša, kdor hoče sam izdelavati otle zobe, s čimer se odstrani smrđljiva sap.

Dr. Popp-a zeljiščno milo

se je z velikim uspehom uvelo proti izpuščajem kože vsake vrste in je tudi

posebno izvrstno za kopeli.

Arom. zobna pasta v kosih po 35 kr.
Anatherin zobna pasta po gl. 1.22.
Vegetabilni zobni prašek po 63 kr.
Zobna plomba po gl. 1.
Zeljiščno milo po 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin zobne vode se izrecno svari, ker ima v sebi zdravju škodljive primesi, kakor je analiza pokazala.

Pismene naročbe izvršujejo se proti poštnemu povzetju.

Glavna zaloga: Dunaj, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Svoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petrič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömes, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Warts, lekar; v Kranji: K. Savnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofjei Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Ri zoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

JAN. JAX, Ljubljana.
ZALOGA (230—5)
 Bicycles, Tricycles in
 otročjih velocipedes.

stanujoč

v hotelu „pri Maliči“ (Stadt Wien),

II. nadstropje, sobe št. 23 in 24,

ordinira **zjutraj** od $\frac{1}{2}$ 10. ure do $\frac{1}{2}$ 1. ure,
popoldne „ 2. „ 5. „

Ob nedeljah in praznikih samo dopoldne od $\frac{1}{2}$ 10. ure do 1. ure. (319-3)

Najboljša in najtrdnjša plomba, ki ne prouzroči v zobeh nikakršnih bolečin, ter se po barvi ne razlikuje od zob. — Najnovejši in priznano najumetnejši načini izdelovanja čeljustij in posameznih zob

Navzoč zaradi kopelne sezone **samo do junija**

 koncesijonovane nizozemsko-ameriške
parniške družbe v Novi York.

Obleka po meri izdeluje se iz finega modnega blaga po najnovejši faconi, ceno in hitro.

Krapinske Toplice, v aprilu 1887. (259—3)

—

(215-3)

Ilstr. album s cenikom vred proti uložitvi gld. 1.50.

BRATA EBERL

prodajata najboljša in najcenejša

oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87-67)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

**FRAN
JOSIP
GREN-
ČICA.**

„prijeten in priročen lek za sčiščenje.“
Prof. VALENTA, Ljubljana.

„ne prouzroča nobenih težav.“
Prof. pl. BAMBERGER, Dunaj.

„je uspešnejše, kakor druge grenčice.“
Prof. LEIDESDORF, Dunaj.

Zahtevaj se vedno izrečno: „FRAN-JOSIPOVA GRENČICA“.
Zaloge povsod. (101-8) Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

Stalni aparati

za napravo šumečih pijač, selterske vode, limonad, sodne
vode, šumečih vin, piva itd.

Jedini, ki so znotraj posrebrjeni.

Zlata
kolajna
svetne
razstave
1878.

Jedina
zlata ko-
lajna raz-
stave v Ant-
verpeni
1885.

Novi majhni cena stalni aparat.

Sifoni z malim ali velikim zvodom so solidni in se lahko čistijo.

J. HERMANN — LACHAPPELLE,

J. Boulet & Co. naslednika, inženjerja, izdelovalca strojev, Rue Boine 31, 33 v Parizu.
Podrobni ceniki pošljejo se franco. (216-6)

Selitev.

Zaloga
klobukov
v Ljubljani.

H. BRANCHETTA

Zaloga
klobukov
v Ljubljani.

S tem si usojam častitljiv gospodom kupovalcem uljudno naznanjati, da
je moja prodajalnica od 1. maja t. l.

na voglu Starega trga št. 2 — Pod Trančo št. 2,
kar naj blagovoljijo vzeti na znanje. (340-1)

Z velespoštovanjem

H. BRANCHETTA, zaloga klobukov v Ljubljani.

Rogačka kislina.

Stajerski deželni zdra-
vilni zavod.

Južno železnična postaja:
Poljčane.

Glasovite kisline z glayberjevo soljo, jeklene
kopeli, zdravlilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje
z mlekom in siratko. — Glavno označenje
bolezni prebavljivih organov.

Ugodno bivališče.

Saisona od maja do oktobra.

Prospekti in naročbe za stanovanja na rav-
nateljstvo. (163-4)

„AZIENDA“

avstro-ogerska družba za za-
varovanje življenja in rent. avstro-ogerska družba za zavarovanje
proti elementarnim škodam in nezgodam.

Ravnateljstvo:

na DUNAJI, I., Wipplingerstrasse št. 43.

Družba zavaruje

človeško življenje v vseh navadnih
kombinacijah:

Zavarovanje za slučaj smrti, za-
varovani znesek se izplača takoj po
smrti zavarovanca njegovim ostalim,
oziroma drugim območjem;

zavarovanje za doživetje, preskr-
bovanje v starosti in otročje dote,
zavarovani znesek se izplača zavarov-
ancu samemu, ko doseže neko dolo-
čeno starost;

Zavarovanje dosmrtnega dohodka,
udovskih pokojnin in dohodkov za od-
gojo po najnižjih premijah in z jako
kulantnimi pogoji, zlasti onim, da se
policam ne more ugovarjati.

a) proti škodam, katere napravijo požar ali
strela, parne ali plinove eksplozije, ali
se naredi z gašenjem, podiranjem in iz-
praznjenjem pri stanovanjih in gospodar-
skih poslopih, tovarnah, strojih, mobi-
lijah in vsakovrstnih opravah, zalogah
blaga, živini, gospodarskem orodju in
zalogah;

b) proti škodam, katere napravi ogenj ali
strela ob žetvi in košnji na poljskih ali
travnjskih pridelkih v gumnih in stogih;

c) proti škodam, ki je napravi toča na polj-
skih pridelkih;

d) proti nevarnostim prevažanja blaga po
vodi in po suhem.

Zavarovanje proti telesnim nezgodam
se še ni pričelo, a se bode pravočasno na-
znanilo p. n. občinstvu, kadar se prične.

Zastopstva družbe.

V Budimpešti, Wienergasse 3 in Schiffgasse 2; v Gradci, Albrechtgasse 3; v Ino-
mostu, Bahnstrasse, Hôtel „Goldenes Schiff“; v Lvovu, Marijin trg 8, nova; v Pragi,
Vaclava trg 54; v Trstu, Via St. Nicolo 4; na Dunaji, I., Hohenstaufengasse 10.

V vseh mestih in večjih krajih avstro-ogerske monarhije nahajajo se glavne in
krajne agenture, ki rade dajo pojasnila in dajo ponudbene pôle ter prospekte zastoj in
vsprejemajo zavarovanja.

Zastopstvo v Ljubljani, Slonove ulice št. 52,
pri JOSIPU PROSENC-I. (8-5)

Kje?

se dobé po ceni dežniki in solnčniki?

Pri

BONIFACIO AGHINA

v Schellenburgovih ulicah št. 4.

Izdelava kostumskih solnčnikov in hitra izvr-
šitev vseh poprav.

(289-2)

Z velespoštovanjem

BONIFACIO AGHINA, izdelovalec dežnikov in solnčnikov.

Priporočanja vredno
za zasobnike in gostilničarje
na deželi!

Pivo v steklenicah,

eksporno pivo, ki se ne pokvari, iz pivo-
varne bratov Koslerjev,
v zabojih po 25 in 50 steklenic.

Zalogo ima (132-10)

AL. MAYER.

Premeščenje kavarne.

Podpisani čast p. n. občinstvu uljudno na-
znanja, da se preseli iz kavarne v I. nadstropji
in da prevzame z 8. majem t. l.

kavarno št. 2

na Sv. Petra cesti.

Črna kava 10 kr.

Zahvaljuje se za prejšnji mnogobrojni obisk,
priporoča se tudi nadalje, obehajoe najboljšo po-
strežbo.

S spoštovanjem

Josip Kramar, kavarar.

(345-1)

Prodaja posestev iz proste roke.

Ker popolnem opustimo našo tukajšnjo ekonomijo,

prodamo iz proste roke

vsa naša

posestva pri Ljubljani,

obstoječa iz kakih 60 oral polja in 7 oral travnikov,

ki leže največ na Ljubljanskem polji in so v najboljšem kulturnem stanju. — Ravno
tako tudi našo

kmetijo na Grosupljem pri Šmariji,

ki ima 60 oral polja in travnikov, in je popolnem
arondovana, z vsemi potrebnimi stanovalnimi in go-
spodarskimi poslopi, z mlinom in žago.

Kateri želé kupiti, se uljudno vabijo, da se na nas ustno ali pismeno obrnejo.

V Ljubljani, dné 4. maja 1887.

Avg. Tschinkelnovi sinovi.

(330-1)